

χος, ἐπὶ τούτου δὲ ἐξήπλωμένος ὁ Βάκχος. Κύκλωθεν ὑπάρχουσι κατὰ σειρὰν, Πάν, Σάτυρος στηρίζον τὴν χεῖρα ἐπὶ κροῦ, γυνὴ κρατούσα κίνητρον μετὰ καρπῶν, νέος ἐρειδόμενος ἐπὶ ροπάλλω, ἀνήρ διὰ τῆς δεξιᾶς κρατῶν ἀγγεῖον καὶ τὴν ἀριστερὰν στηρίζων ἐπὶ ἄσκει, Σάτυρος κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς κρινὸν ἐκ τῶν κρατῶν. Ἐξῴθεν δὲ τῆς λεκάνης προεξέγει λεοντοκεφαλὴ καὶ ἀπὸ τῆς βάσεως μέχρι τῆς κεφαλῆς διήκει ὀπή, φθάνουσα μέχρι τῶν χειρῶν τοῦ Βάκχου. Ἡ λεκάνη αὐτῆ ἀνευρέθη ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Γόρτυν τῆς Κρήτης.

— Ο κ. Ἀλ. Α. Ραγκαβῆς ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν Ἑλληνικοῦ κρυπτογραφικοῦ Λεξικοῦ. Ὡς πρότυπον πρὸς σύνταξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου Λεξικοῦ ἐλήφθη τὸ γνωστότατον σύστημα τοῦ Σίττλερ, ὅπερ, ὡς τελειότατον, ὑπερτερεῖ πάντα τὰ ἄλλα τοῦ αὐτοῦ εἶδους, καὶ ἔχει μεγίστην διάδοσιν ἀνὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὰς λοιπὰς τῆς Εὐρώπης χώρας. Τὸ Ἑλληνικὸν Κρυπτογραφικὸν Λεξικόν, περιέχον, εἰς ἑκατὸν μόνον σελίδας, ὑπὲρ τὰς δώδεκα χιλιάδας λέξεις, ἥτοι πάσας τὰς κοινῶς ἐν χρήσει, πρὸς μεγαλειτέραν δὲ εὐκολίαν καὶ τὰς μᾶλλον συνήθειαι φράσεις, θέλει χρησιμεύει ἐν ταῦτῳ πρὸς σύνταξιν ἐπιστολῶν ἢ τηλεγραφημάτων καὶ πρὸς ἀνάγνωσιν αὐτῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλειδῶν ἃς δύναται τὰς ἀσχηματιστὴν διὰ τοῦ συστήματος τούτου εἶναι ἀνεξάντητος, ὅθεν ἐντελῶς ἀδύνατος καθίσταται ἡ τῶν γραφομένων ἀνάγνωσις ὑπὸ προσώπων μὴ κατεχόντων τὴν κλεῖδα, ἣς δι' ἀμοιβαίας συνεννοήσεως, ἐποιήσαντο χρῆσιν οἱ ἀλληλογραφοῦντες. Ἡ ἔκδοσις θέλει γίνῃ μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, ἣ δὲ τιμὴ τοῦ βιβλίου δεδεμένου ὠρίσθη εἰς δρ. ν. 5.

— Ο Ῥωμῆος ἡ δημοτικωτάτη ἔμμετρος ἐφημερίς, ἣν συντάσσει ὁ κ. Σουρῆς, διὰ τοῦ φύλλου τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος συνεπλήρωσε πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.

Ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐξεδόθη τὸ 39 τεῦχος (Τόμος Δ') τοῦ Corpus Juris Civilis ὑπὸ Ἡλ. Διακοπούλου. Τὸ τεῦχος τοῦτο περιέχει δλόκληρον τὸ 19ον βιβλίον τῶν Πανδέκτων, ἥτοι περὶ ἀγοραπωλησίας, μισθώσεως, ἀνταλλαγῆς, ἀγωγῆς προγραμμένων βημάτων κλπ.

Ἰνα δὲ ἡ ἔκδοσις τοῦ Corpus Juris ἐπιταχυνθῇ, κατ' ἀπαιτήσιν τῶν πλείστων συνδρομητῶν, ἀπερασίθη ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐκδίδηται κατὰ προτίμησιν μόνῃ ἢ μετάφρασις, ἀμα δὲ περατωθῶσιν οἱ Πανδέκται ἐκδοθήσεται χωριστὰ καὶ τὸ Λατινικὸν κείμενον. Οὕτως ὁ χρόνος συντομεύεται κατὰ τὸ ἥμισυ, πρὸς δὲ καὶ ἡ τιμὴ ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ τοῦς ἐπιθυμοῦντας μόνῃν τὴν μετάφρασιν οὐχὶ δὲ καὶ τὸ κείμενον.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μετεωρολογικὴ ἐποφίς τῆς πόλεως Κερκύρας κατὰ τὰ ἔτη 1887 καὶ 1888 ὑπὸ Στ. Π. Μαρῖνου. (Ἐκδίδεται διαπάνω τοῦ Πετριδείου κληροδοτήματος.) Ἐν Κερκύρα. Τυπογραφεὸν Ἀθηνᾶ. 1889. 12ον σ. 31. [Ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τούτῳ δημοσιεύονται αἱ ἐπὶ διετίαν παρατηρήσεις τοῦ μετεωρολογικοῦ σταθμοῦ Κερκύρας, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ γράφσαντος. Τὰ ἐξαχόμενα τῶν παρατηρήσεων τούτων, ὡς ἀναγράφονται ἐν τέλει τοῦ βιβλιαρίου, ἐνδιαφέροντα καὶ κατὰ τοῦτο, εἰς παρατίθενται ἐν κλιματολογικῇ συγκρίσει τῆς Κερκύρας πρὸς τὰς Ἀθήνας, ἔχουσι οὕτω:

[Α' — Ἡ θερμοκρασία τῶν Ἀθηνῶν εἶνε ἐν γένει χαμηλοτέρα ὀλίγον ἢ ἐν Κερκύρα· ἐν τούτοις τὸ μὲν θέρος εἶνε θερμότερον καὶ ὁ χειμὼν ψυχρότερος· ἤδη δὲ ὡς πρὸς τὴν θερμοκρασίαν τὸ κλίμα τῆς Κερκύρας εἶνε εὐκρατέστερον τοῦ τῶν Ἀθηνῶν, καθόσον ἐν Ἀθήναις μὲν κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἐτῶν 1858-1885 τὸ θερμόμετρον μετέβη ἀπὸ +40° μέχρι τοῦ -10°, ἐν Κερκύρα δὲ κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἐτῶν 1887-1888 μετέβη ἀπὸ +38° μέχρι τοῦ -30°. Ἐὰν δὲ ἀναλογισθῶμεν καὶ τὴν σχετικὴν ἕνδρασίαν, ἥτις παρατηρεῖ-

ται ἐν Ἀθήναις κατὰ τὰς ὑψηλοτέρας θερμοκρασίας, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι αἱ μεταπτώσεις τοῦ θερμομέτρου εἶνε ἐν Ἀθήναις αἰσθητότεραι ἢ ἐν Κερκύρα.

Β'. — Ἡ βαρομετρικὴ θλιψὶς ἐλαχίστα παρέχει διαφοράς, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ σχετίζονται πρὸς τὴν διαφοράν τῆς θερμοκρασίας, τὴν τοῦ ὕψους καὶ τὴν τῆς σχετικῆς ὑγρασίας.

Γ'. — Ἡ ὑγρασία ἐν Κερκύρα εἶνε πάντοτε μείζων τῆς τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἔνεκα λόγων γεωγραφικῶν, καὶ ἔνεκα αἰτίας τοπικῶν, ἅτινα συμβάλλουσιν εἰς τὴν αὐξησιν αὐτῆς. Ἐν τούτοις ἡ μεγάλη αὐτῆ ὑγρασία εἶνε ἀρκούντως ὀμαλωτέρα τῆς τῶν Ἀθηνῶν, διότι, ἐν ᾧ ἐν Κερκύρα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν διετῶν παρατηρήσεων ἡ μεγίστη ὑγρασία δὲν ὑπερέβη τὰ 97 ἑκατοστὰ τοῦ κόρου, ἐν Ἀθήναις τούναντιον κατὰ τὴν 11 Ἰανουαρίου 1885 ἔφθασε μέχρι τοῦ κόρου, καὶ πάλιν ἡ ἐλαχίστη κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐν Κερκύρα οὐδὲως κατέβη πέραν τῶν 41 ἑκατοστῶν τοῦ κόρου· ἐν Ἀθήναις τούναντιον ἔφθασε καὶ μέχρι τῶν 28 ἑκατοστῶν, κατὰ τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1885· ὥστε πρὸς τὸ φαινόμενον τῆς ὑγρασίας τὸ κλίμα τῆς Κερκύρας εἶνε ὀμαλωτέρον τοῦ τῶν Ἀθηνῶν.

Δ'. — Ἡ ποσότης τοῦ καταπεσόντος ὕδατος ὑπὸ μορφῇ βροχῆς, χιόνος, χαλάζης κλπ. εἶνε ἐν Κερκύρα κατὰ πολὺ μεγαλειότερα τῆς τῶν Ἀθηνῶν, οὐ μόνον κατὰ ποσόν, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀριθμὸν ἡμερῶν, διότι ἐν ᾧ ἐν Κερκύρα κατὰ μέσον ὄρον ἀναγράφονται 153 ἡμέραι βροχεραὶ καὶ 60 ἀστραπῶν καὶ βροντῶν, ἐν Ἀθήναις τούναντιον ἀναγράφονται κατὰ τὸ 1885 ἡμέραι βροχεραὶ 118, ἀστραπῶν δὲ καὶ βροντῶν 59. Ἐκ τούτων δύναται τις νὰ συμπεράνη ὅτι τὸ κλίμα τῆς Κερκύρας εἶνε βροχερώτερον κατὰ πολὺ τοῦ τῶν Ἀθηνῶν καὶ

Ε'. — Ἐκ τῶν ἀνέμων ὁ Ἀνατολικός, ὁ Νοτιοανατολικός, ὁ Δυτικὸς καὶ ὁ Βορειοδυτικὸς πνεύουσιν ἐν Κερκύρα διαρκέστερον ἢ ἐν Ἀθήναις· τὸ ἀντίθετον δὲ συμβαίνει διὰ τοὺς ἀνέμους Βόρειον, Βορειοανατολικὸν καὶ Νοτιοδυτικόν· ὡς πρὸς δὲ τὸν καθαρῶς Νότιον δὲν ὑπάρχει αἰσθητὴ τις διαφορά. — Τὸ αἶτιον, ἔνεκα τοῦ ὀπίου ὁ Βόρειος ἄνεμος καὶ ὁ Βορειοανατολικὸς πνεύουσιν ἐν Κερκύρα ὀλιγότερον χρόνον, ἢ ἐν Ἀθήναις εἶνε, νομίζω, ὁ σχηματισμὸς τοῦ ἐδάφους, καθόσον πρὸς τὰ σημεῖα ταῦτα τοῦ ὀρίζοντος ἀνυψοῦνται τὰ ὑψηλὰ ὄρη τὰ πρὸς Β. τῆς νήσου καὶ ἐκεῖνα τῆς ἀπέναντι στερεᾶς, ἐπειδὴ δὲ, οἱ ἄνεμοι κωλύματα· διαρκέστερον πνεύοντες ἀντίθετοι τῶν εἰρημένων ἀνεμοῖ, ἔρχονται ἐκ τῆς θαλάσσης συμπαρέκτοντες καὶ ἰκανὴν ποσότητα αἰτῶν ὕδατος, καθιστῶσι κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν τὸ κλίμα τῆς Κερκύρας ὑγρότερον καὶ βροχερώτερον τοῦ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἐξάγεται σαφῶς ὅτι τὸ κλίμα τῆς πόλεως Κερκύρας εἶνε κατὰ τι θερμοτέρον, ὑγρότερον, βροχερώτερον καὶ ὀμαλωτέρον κατὰ τε τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ οὐρανοῦ ἢ τὸ τῶν Ἀθηνῶν. Ἐὰν ἤδη αἱ ἰδιότητες αὐταὶ συμβάλλουσιν εἰς τὴν αὐξησιν ἢ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ συνθηκῶν τῆς ὑγιεινῆς ἢ τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐδάφους εἰς ἄλλους ἀποκτεταὶ νὰ ἀποφανθῶσιν. Ἐγὼ δὲ θέλω θεωρήσει ἑμαυτὸν εὐτυχῆ, ἐὰν διὰ τῆς ἐργασίας μου ταύτης πεισθῶ ὅτι συνετέλεσα κατὰ τι εἰς τὴν ἀριθεστέραν αὐτῶν ἀπόφασιν.]

ΙΔ', ΙΕ' καὶ ΙΣΤ' ἔτος τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Φιλεκαϊκεῖ-δευτικοῦ Συλλόγου. Ἐκθεσις τῶν κατὰ τὴν διάλυσιν καὶ ἀνασύστασιν τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν κατὰ τὸ ΙΣΤ' Συλλογικῶν ἔτος πεπραγμένων, ἀναγνωσθεῖσα ἐν γενικῇ συνεδρίᾳ τῶν μελῶν τῇ 19ῃ Μαρτίου 1889 ὑπὸ τοῦ προέδρου Γρηγορίου Γράβαρη ἱατροῦ. Ἐν Ἀθήναις 1889. 8ον σ. 76.

Ὁδῆγος τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ὑπὸ Ἀντωνίου Ἀλβέρτη χοροδιδασκάλου. Ἐν Ἐρμουπόλει. Ἐκ τῆς Τυπογραφίας Ἐμμ. Π. Βελλοπούλου. 1889. 12ον σ. 92.

Τὰ ἐγκαινία τοῦ ἐν Ἐρμουπόλει συλλόγου ὑπὸ τῆν ἐπιωνίαν Σχολῆ Ἀπόλων Παίδων Ἐρμουπόλεως καὶ λογοδοσία τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου, τύποις «Πατρίδος». 1889. 8ον σ. 37.

Ἐπὶ τῇ 23ῃ Μαρτίου. Λόγος ἐκφωνηθέντες ἐν τῇ ἐν Πάτραις Σχολῇ τοῦ Λαοῦ κατὰ τὴν Δην καὶ Ἐν αὐτῆς περιόδον ὑπὸ Γεωργίου Σ. Γέγλε, καθηγητοῦ τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων εἰς τὰ ἐν Πάτραις Γυμνάσια. Ἐν Πάτραις, τύποις Π. Εὐμορφοπούλου. 1889. 12ον σ. 44.

Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος μετ' εἰκόνων ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος ὑπὸ Σπυρίδανος Π. Λαμπρού. Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἐκδότῃ Κ. Μπέκ. 1889. Τεῦχος 44 καὶ 45.

Γενική Συνέλευσις τῆς Ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Ἀζοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1889. — Φυλλάδιον ΙΒ'. Σον σ. 152.

Λόγος πανηγυρικῶς ἐκφωνηθείς κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς 25 Μαρτίου 1889 ἐν τῇ ἐν Κερκύρα Φιλαρμονικῇ ἑταιρίᾳ ὑπὸ Μιχαήλ Κ. Σακελλαροπούλου Ἐν Κερκύρα, τυπογραφεῖον «Ἐρμῆς» Νικολ. Πετσάλη. 1889. Σον σ. 14.

Ἐυγενίου Ἀδάς Ἰάκυνθοι (συλλογὴ ποιημάτων). Ἀθήνησι, τύποις ἀδελφῶν Περρῶ. 1889. 12ον σ. 56.

Ἐστάλησαν ἡμῖν ἐξ Ἰταλίας φιλοφρόνως τὰ ἑξῆς:

Etto: Dalla Porta. Carne. Milano Emilio Quadrio Editore. Via S. Paulo 16. 1888. Biblioteca del Pantagruel I. Racconti Silvani di Pasquale de Luca. Trani. Pantagruel. Editore 1888.

Pasquale de Luca, Ars (Piccola Galeria Napoletana). Milano, Casa editrice della Cronaca Rossa, 1889

ΕΙΔΗΣΕΙΣ
Παρασκευή 12 Μαΐου.

Ὁ βασιλεὺς θὰ παραστῆ εἰς τὰ ἐν Θήβαις μεγάλα ἐαρινὰ γυμνάσια.

— Καθελυκώθη ἐν Σαῖν Ντζαῖρ τῆς Γαλλίας τὸ ἐν ἐκ τῶν τριῶν μεγάλων θωρηκτῶν ἄτινα ναυπηγοῦνται τῇ παραγγελίᾳ τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως. Τὸ σκάφος ὠνομάσθη Ἰδρα.

— Ἡ ἐνταῦθα ἐδρεύουσα ταξιαρχία ἀνεχώρησε προχθὲς εἰς τὸ ἐν Θήβαις στρατόπεδον ὅπως μετὰσχῆ τῶν μεγάλων γυμνασίων.

— Ὑπεγράφη ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἄλ. Ἰωάννου, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως ἄρ' ἐνόδ, καὶ τῶν κ. κ. Antony Gibbs, S. Bleichroder καὶ τῆς Τραπεζῆς Κωνσταντινουπόλεως ἄρ' ἐτέρου σύμβουσις, δι' ἧς ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνησις συνομολογεῖ πᾶσιον δάνειον 125,000,000 φράκων ἐπὶ ἐτησίῳ τόκῳ 4ο/ο. Οἱ μετὰ τοῦ δημοσίου συμβαλλόμενοι ἀναλαμβάνουσιν ὀριστικῶς (ferme) δλόκληρον τὸ ἄνωτέρω δάνειον ἐπὶ τιμῇ 72. 75 ο/ο. Τὸ πραγματικόν, κεφάλαιον τοῦ ἄνωτέρω δανείου θέλει δισθεθῆ ἀποκλειστικῶς εἰς ἐξόφλησιν τοῦ κεφαλαίου τῶν ἐθνικῶν δανείων 6 ο/ο τοῦ 1879, 6 ο/ο τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων Καλαμῶν, 6 ο/ο τοῦ σιδηροδρόμου Μεσολογγίου. Ἀργινίου καὶ εἰς μετατροπῆν τοῦ ἑσωτερικοῦ δανείου 6 ο/ο 1874. Ἄν ἡ μετατροπὴ αὕτη δὲν ἐξαντλήσῃ δλόκληρον τὸ δι' αὐτὴν προριζόμενον κεφάλαιον, τὸ ὑπόλοιπον διατεθήσεται εἰς πληρωμὴν ἄλλων ἐσωτερικῶν δανείων τοῦ Κράτους. Ἡ ἐξόφλησις τῶν δανείων γενήσεται ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων ἄνευ προμηθείας ἡ ἐξούδων.

— Διὰ Β. Διατάγματος ἐνεκρίθη, ὅπως διὰ διακηρύξεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἐκτεθῆ εἰς διαγωνισμὸν μειοδοτικῆς δημοπρασίας, κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς συνταχθέντα διαγράμματα μετὰ προϋπολογισμοῦ καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἡ κατασκευὴ τῆς ὑποδομῆς τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Διακοπτοῦ εἰς Καλάθρυτα πλάτους 0μ. 75.

— Εἰς τὴν θέσιν Κεφαλῶδρουσιν τῆς γραμμῆς τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων-Καλαμῶν ἐκτελεσθήσεται ἐν τῶν σπουδαιοτέρων σιδηροδρομικῶν ἔργων τῆς Ἑλλάδος, ἧτοι γέφυρα μονότορος 200 μέτρων πλάτους καὶ 82 ὕψους, ἐνούσα δὴν λοφίσκου, ἄνωθεν ἀποκρήνου χαράδρα. Ἡ δαπάνη τοῦ ἔργου τούτου θ' ἀνέλθῃ εἰς 900 χιλιάδας δραχμῶν.

— Διὰ Β. Διατάγματος ἐχορηγήθη ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1889 ἑξατάκτος πίστωσις ἐξ ἐνόδ ἐκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ἐπιτήρησιν καὶ ἐξέλεγεσιν τῶν ἔργων τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Διακοπτοῦ—Καλαθρύτων καὶ ἐξαγορὰν καταλαμβανομένων ὑπ' αὐτῆς ἰδιοδικίων κτημάτων.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

ΚΟΥΡΟ(Υ)ΦΕΞΑΛΑ

Τῇ Διευθύνσει τῆς «Ἐστίας».

Τὴν ἐκ τοῦ κοῦρος (κόρος=βλαστός, κλάδος δένδρων) σύνθεσιν τῆς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέξεως Κουροφέξαλα εἶχε προτείνει (ἀλλὰ μετὰ δισταγμοῦ ὅπως) πρῶτος ὁ σεβαστὸς τοῦ

πανεπιστημίου καθηγητῆς κύριος Σ. Κουμανούδης (Συναγωγῇ ἀθησαυρίστ. λέξεων ἐν λέξει κοῦρος). Καὶ ἡ μὲν λέξις κοῦρος καὶ καθ' ὑποκριτὸν κοῦρι (κορὶ) σώζεται καὶ σήμερον ἀκόμη ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ, σημαίνουσα κλάδους καὶ βλαστὸς δένδρων μὲ φύλλα, οἷτινες κατ' Αὐγουστον καὶ Σεπτέμβριον ἐκ τοῦ κοῦρεῖ (κοῦρειου=δάσους δένδρων) κοπτόμενοι καὶ ξηραίνόμενοι ἀποθηκεύονται πρὸς τροφὴν αἰγῶν τε καὶ προβάτων κατὰ τὸν χειμῶνα.

Ἄφου λοιπὸν ὁ σεβαστὸς μοι καθηγητῆς οὐχὶ μετὰ θετικότητος τινος ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἐκ τοῦ κοῦρος καὶ φρέσαλας, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, συνθέσεως τοῦ Κουροφέξαλα, θαρρῶ ἦδη νὰ ἐκφέρω καὶ τὴν ἐμὴν περὶ τούτου ταπεινὴν γνώμην. Ἡ λέξις Κουροφέξαλα καὶ μάλιστα Κουροφέξαλα καὶ Κοροφέξαλα εἶναι Ἑλληνικαί, σύνθεσις ἐκ τοῦ κόρος=πλήσμονη χορτασμός, ἀρθία — καὶ τοῦ ῥήματος ἀφέλω, μέλλ. ἀφέλω=τραβῶ, ἀποσπῶ καὶ προξενῶ καὶ σημαίνει λόγια προξενούντα κόρον, ἀρθίαν.

Ἄν δὲ ἐκ τοῦ κόρος τούτου καὶ τοῦ μῆλα ἐγένετο καὶ ἡ λέξις Κορόμηλα=μῆλα προξενούντα ἀρθίαν διὰ τὴν ἐξίζουσαν αὐτῶν γεῦσιν (ἂν καὶ παρὰ τισι καὶ μόνον ἡ ἀνάμνησις τῆς λέξεως ταύτης ἀντὶ κόρου, ἐκκρίσιν σιέλου φέρει) ἡ ἐγένετο ἐκ τοῦ κορείου = δάσους καὶ τοῦ μῆλα, δηλ. μῆλα τοῦ δάσους, οἱ ἀρμοδιώτεροι ἀποφανθήτωσαν.

Ἐν Πραβίῳ (Καβάλλαις) τῇ 22 Ἀπριλ. 1889

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΑΦΘΟΝΙΑΣ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Cosaque Πειραιᾶ. Πολὺ καλὰ εἴμεθα σύμφωνοι. Ἄδοκιμάσωμεν. Πρὸ παντὸς ὅμως ἀνάγκη νὰ λάβωμεν τὸ τας χθὲν ἄθλον, δι' οὗ θὰ φροντισώμεν νὰ προηθευθῶμεν ἐν καλῶν βιβλίον ἡ καλλιτεχνικὸν τι ἀντικείμενον. Ἄν προτιμάτε ἔλθετε νὰ συνενθωῶμεν ἄρ' εὐθείας.

Φίλω Συνδρομητῇ. Εὐχαριστοῦμεν.

κ. Σ. Ν. Σ. Γιμουρτίαν. Ἐλήφθη τὸ πτέρωτόν· δεῖγμα καὶ ἡ ἀνακοίνωσις. Ἐδόθησαν εἰς τὸν κ. Σ. Μηλ. ὅπως μελετήσῃ ταῦτα. Προσέχωθ' ὅτι μᾶς εἴπη τὴν γνώμην του. Ὡς πρὸς τὸ ἄλλο δὲν δυνάμεθα ν' ἀπαντήσωμεν ἐνταῦθα τὰς σκέψεις θ' ἀναφέρωμεν εἰς τὴν Ἐρωσιν τῶν δημοσιογράφων

Προθύμω φίλω. Σῦρον. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. Τοιαῦτα εἶνε πάντοτε εὐπρόσδεκτα.

κ. Γ.Μ. Ἠράκλειον. Ἐχετε ἀληθινήν ἐμπνευσίν, ἧτις ἐνιαχοῦ μόνον περιπλέκεται εἰς ὑπερμαντισμούς. Σὰς λείπει ἀκόμη τριθῆ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν. Στείλατε μικρότερα ποιήματα καὶ πιθανόν ἐξ αὐτῶν νὰ εὐρωμέν τι ἄξιον δημοσιεύσεως. Ἐχομεν πρὸς τοῦτο ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν, μὴ ἀμφιβάλλετε.

κ. Ἰω. Γ. Κυπαρισίαν. Ἐδόθη εἰς τὸ Βιβλ. Ἔστ. πρὸς ἐκτέλεσιν. Παρ' αὐτοῦ θὰ λάβετε τὰ ζητούμενα.

κ. Κ.Π. Πειραιᾶ. Ἐχετε πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς ἡμᾶς καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀμειβολα ἐπὶ τούτου ὁμοιάζει πρὸς ὕβριν. Ἡμεῖς οὐδὲ τολμῶμεν ν' ἀμφιβάλλωμεν. Ἀναμείνομεν σχετικὰς εἰδήσεις.

κ. Κ. Μλ. Ἠράκλειον. Ἡ 8 Ἰουλίου 1854 ἦτο ἡμέρα Πέμπτη, ἡ δὲ 7 Δεκεμβρίου 1871 Τρίτη. Ἐννοεῖται ἂν αἱ χρονολογίαι εἶναι κατὰ τὸ ἰουλιανὸν καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον.

κ. Δ. Ι. Ἐνταῦθα. Τὸ Μουσεῖον τοῦ Guimet δὲν ἰδρῦθη νεοστὶ, ὡς ἐφαρμικῶς γράφει τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα ἐξ οὗ ἐλάθετε τὴν πληροφορίαν ταύτην, ἀλλ' ὕρισται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Αὕτη ἡ εἰς συνάφειαν μετὰ τοῦ Μουσείου τούτου, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ, εὐρισκομένη «Ἐπιθεώρησις τῆς ἱστορίας τῶν θρησκειῶν» (Revue de l'histoire des religions) ἐκδίδεται ἀπὸ ἐννέα ἐτῶν ὁ δὲ Maurice Vernes δὲν εἶνε πλέον διευθυντῆς αὐτῆς, ἀντικατασταθεὶς πρὸ τετραετίας. Ἄλλο ταμοῦτο μουσεῖον εἰδικὸν δὲν ὑπάρχει· τὰ πλείστα ὅμως τῶν ἐθνολογικῶν καὶ ἀνθρωπολογικῶν μουσείων περιλαμβάνουσιν, ὡς εἰκός, ἐν ταῖς συλλογαῖς των καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ Μουσεῖῳ Guimet ἐκτεθειμένων εἰδῶν.

κ. Ε. Γ. Σ. Δυρράχιον. Ἐτετελέσαμεν ὑμετέραν παραγγελίαν.